

gelig skal være opmærksomme på, at der kan opstå nye problemer, eller erhvervene kan komme til erkendelse af, at visse processer måske i modsætning til, hvad de havde regnet med, kan komme ind under tung proces eller let proces, hvad ved jeg, og så skal vi selvfølgelig tage det op. Det er direkte indarbejdet i lovforslaget, og det er den politik, som har været ført. Så der er intet overraskende i, at vi også i dette efterår tager denne problemstilling op.

Så er der flere, der har været inde på, at denne her procesliste, som vi jo kunne kalde rabatlisten, eller hvad vi skal kalde den, simpelt hen er en gavebod, den får jo aldrig ende. Kan jeg så få en forklaring på, hvorfor der kun er brænding af flint på listen? Hvis det nu var sådan, at det var en gavebod, hvorfor pokker står der så ikke en hel masse andre ting på listen? Det kunne jeg da godt tænke mig at få et svar på.

Men jeg vil altså endnu en gang indestændigt bede Venstre og De Konservative, når de nu har fået pustet sig ned igen, om lige at klappe hesten og tænke på, at det her altså er en alvorlig problemstilling. Det er en alvorlig problemstilling, som fordrer en mere seriøs tilgang til problemerne. Så ikke mere frihjul; det synes jeg ikke rigtig, at der er basis for.

Jeg blev også spurgt af flere, om det nu er sådan, at der deles ud til højre og venstre efter sådan lidt tilfældige politiske kriterier eller efter på anden måde usaglige kriterier. Det ligger helt oplagt i lovgivningen – hvis man gider sætte sig ind i den – at kriterierne for, om en proces kommer på let proces-listen eller tung proces-listen, er objektivt baserede og gælder generelt. Det vil man kunne se i selve loven fra 1995. Det er udregnet på grundlag af en række kriterier, som alle sammen er fornuftige, og det er opfyldelse af disse kriterier, der afgør, om man bliver placeret på let proces eller tung proces.

Så bliver jeg spurgt om en konkret sag, hvor statsministeren har været i Ikast, og dér er mit svar såmænd bare, at hvis man vil misforstå en tilkendegivelse om, at den proces, som er forbundet med tørring, efter at tekstiler er blevet karakteriseret som en let proces. Hvis man vælger at forstå det sådan, at det er tung proces, så er det ikke statsministerens problem.

Der deles ikke ud til højre og venstre. Skatteministeriet afgør suverænt efter beregninger og objektivt baserede overvejelser, hvilke erhverv der kommer på hvilken liste, og sådan har det altid været, og sådan fortsætter det med at være.

Jeg skal endnu engang henstille, at partierne nu tager sig sammen og lægger politisk plat til side eller reserverer det til andre ting, så at vi kan få en fornuftig behandling af dette forslag. Det er trods alt seriøse erhvervsmæssige perspektiver, der tegner sig.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg synes nok, det er en noget hård tone, skatteministeren her anlægger: at vi skulle spille hasard med raffinaderierne og gartnerierne.

Må jeg lige minde om, at dette forslag jo bygger på det forslag, som skatteministeren lige har talt om, nemlig lovforslaget fra 1995. Det er jo altså regeringens eget forslag, og det er ændringer til regeringens eget forslag, vi drøfter her.

Hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti har ændret holdning i relation til, hvordan vi stemmer omkring de her ændringslovforslag. Vi har haft nøjagtig samme holdning til de ændringslovforslag, som har været fremsat i sidste folketingssamling, nemlig at vi hverken ville stemme for eller imod, fordi vi ikke mener, at vi skal afgøre, hvilke erhverv i Danmark der skal overleve, og hvilke erhverv der ikke skal overleve. Og det er det, der rent faktisk er tale om, at regeringen her ønsker at gøre sig til dommer over.

Og må jeg så lige med hensyn til det, skatteministeren lige har sagt, nemlig at det er Skatteministeriet og skatteministeren, der alene bestemmer – når det nu kommer til proceslisten – hvem der skal på hvilken liste, sige, at heldigvis har Folketinget jo også lidt at skulle have sagt, og jeg håber da også, som hr. Kim Behnke var inde på tidligere, at vi på et tidspunkt kan komme i en situation, hvor vi siger: Jamen vi ikke skal bestemme, hvilke virksomheder og erhvervsgrøene der skal overleve.

Så siger skatteministeren også, at han i den senere tid har måttet konstatere, at vi har udøvet useriøs virksomhed – og det gjaldt, kunne jeg forstå, både Det Konservative Folkeparti og Venstre. Så må jeg sige til skatteministeren, at det jo altså ikke er os, der fremsætter alle de forskellige forslag, der er kommet. Jeg kan ikke huske, at vi har lagt hindringer i vejen for, at ét eneste forslag blev behandlet hurtigt, på trods af at vi har fået det ene forslag efter det andet, som skulle hastebehandles.